

ภาษาอาหรับ

ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value added tax) ม.77-ม.90/5

ภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นภาษีตาม ป.รัษฎากร ถือว่าเป็นภาษีทางอ้อมที่จัดเก็บจากฐานผู้บริโภค คือเป็นภาษีที่จัดเก็บจากการขายสินค้าและการให้บริการ

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มได้แก่ ผู้ขายสินค้าและผู้ให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพในราชอาณาจักร รวมถึงผู้นำเข้าสินค้า แต่ผู้ประกอบการสามารถเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการได้

ผู้ประกอบการที่จะเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจาก
ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการได้ จะต้องเป็นผู้ประกอบการที่
ได้จดทะเบียนแล้ว

ดังนั้น トラバドที่ยังไม่มีการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ
หรือที่เรียกว่า ผู้ประกอบการจดทะเบียน แล้ว ก็ยังไม่มี
สิทธิเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการได้

ฎ. 1499/2542

โจทก์

ขายสินค้าและ ออก
ใบกำกับภาษี

บริษัท พ.
(บ.เพอร์มาฯ)

(ไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม)

บริษัทพร้อมมิตร เอส เอเอฟที จำกัด โจทก์ 1499/2542

กรมสรรพากร จำเลย

บริษัท พ. (บ.เพอร์มาคอนสตรัคชั่น จำกัด) มิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัท พ. จึงไม่มีสิทธิเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและออกใบกำกับภาษีให้แก่โจทก์ การที่บริษัท พ. เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากโจทก์เป็นเงิน 301,000 บาท จึงเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจที่จะกระทำได้ และออกใบกำกับภาษีโดยไม่ชอบด้วย กม. โจทก์ไม่มีหน้าที่ชำระภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่บริษัท พ.

ตาม ป.รัษฎากร มาตรา 82/4 วรรคท้าย มีความหมายว่า หากเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการที่ไม่ได้จดทะเบียนเรียกเก็บแล้ว ย่อมไม่เป็นภาษีซื้อของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็น

ผู้ซื้อสินค้านั้น ดังนั้น แม้โจทก์ได้ชำระภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่บริษัท พ. ไปแล้วก็ตาม โจทก์ก็ไม่มีสิทธิที่จะนำภาษีซื้อดังกล่าวไปหักออกจากภาษีขายของโจทก์ตามมาตรา 82/3 ได้

10316/2550

บริษัทโอติมา จำกัด   โจทก์

กรมสรรพากร   จำเลย

ผู้ประกอบการที่มีได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไม่อาจเสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยคำนวณจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อ เมื่อโจทก์จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มวันที่ 10 ตุลาคม 2545 โจทก์จึงไม่มีสิทธินำภาษีซื้อที่เกิดขึ้นก่อนที่โจทก์จะเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมาหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม

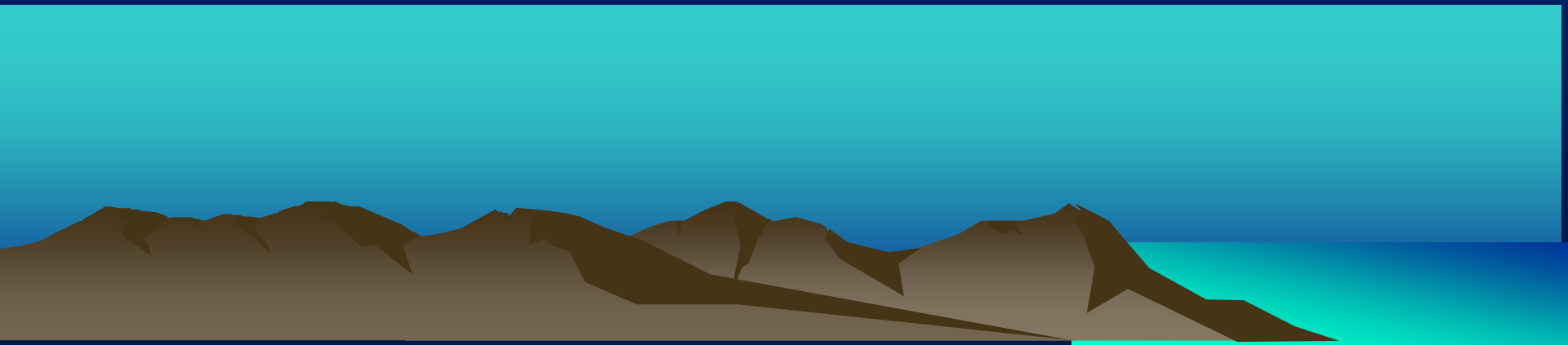
มี.ค.- ก.ย. 2545   โจทก์มีภาษีซื้อ

10 ต.ค. 2545   โจทก์จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ

ภาษีมูลค่าเพิ่มคำนวณจากยอดมูลค่าของสินค้าหรือบริการตาม
อัตราภาษีที่กำหนด ซึ่งปัจจุบันคืออัตราร้อยละ 7

ซึ่งในอัตราร้อยละ 7 นี้จะมีภาษีส่วนท้องถิ่นรวมอยู่ด้วยร้อยละ
10 ดังนั้น ภาษีมูลค่าเพิ่ม 7 บาท จะมีภาษีส่วนท้องถิ่นรวมอยู่ 70
สตางค์

การคำนวณภาษี (ม.82/3)

ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการจดทะเบียน
จะนำภาษีที่เรียกเก็บจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ ซึ่งเรียกว่า
ภาษีขาย แล้วลบด้วยภาษีที่ตนถูกผู้ประกอบการจดทะเบียนราย
อื่นเรียกเก็บ ซึ่งเรียกว่า ภาษีซื้อ

ถ้าภาษีขายมากกว่าภาษีซื้อ ก็ต้องชำระภาษีเพิ่ม

แต่ ถ้าภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย ก็สามารถขอคืนภาษีได้

เพราะฉะนั้น การเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจึงเป็นการเก็บภาษีจาก
มูลค่าของสินค้าที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอน

กิจการขนาดย่อม

ผู้ประกอบการที่มีรายรับไม่เกิน 1,800,000 บาท/ปี

จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (ม. 81/1)

แต่หากผู้ประกอบการดังกล่าวประสงค์จะขอเป็น

ผู้ประกอบการจดทะเบียนก็สามารถทำได้ (ม. 81/3 (2))

นายวีระ ร้อยกรแก้ว โจทก์

กรมสรรพากร จำเลย

เมื่อโจทก์ซึ่งเป็นผู้ประกอบการที่มีมูลค่าของฐานภาษี
เกินมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อม ยื่นคำขอจด
ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ความเป็นผู้ประกอบการจด
ทะเบียนของโจทก์ย่อมมีผลนับแต่วันที่ระบุไว้ในทะเบียน
ภาษีมูลค่าเพิ่ม โจทก์จึงไม่มีสิทธินำภาษีซื้อที่เกิดขึ้น
ก่อนที่โจทก์จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมาคำนวณในการ
เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

คดีนี้ โจทก์ฟ้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในวันที่ ๑๔ ก.ย.๕๑ ภาษีซื้อ
ค่ากระแสไฟฟ้าระหว่างเดือน ม.ค. ๕๐ ถึงเดือน ส.ค.๕๑ จึงไม่ใช่ภาษีซื้อที่โจทก์
ซึ่งยังมีใช้ผู้ประกอบการจดทะเบียนอาจนำมาคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้ตาม ม.
๘๒/๓ ประกอบ ม.๗๗/๑ (๑๘) และ ม.๘๒/๔ วรรคสี่ แม้ว่าโจทก์จะถูกเรียกเก็บ
ภาษีมูลค่าเพิ่มเนื่องจากซื้อสินค้าหรือรับบริการมาเพื่อใช้ในการประกอบกิจการ
ของโจทก์แล้วก็ตาม โจทก์จึงไม่มีสิทธินำมาคำนวณในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ม.ค.๕๐-ส.ค.๕๑ - โจทก์มีภาษีซื้อ

ก.ย.๕๑ - โจทก์จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

การเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนหรือไม่ มีผลแตกต่างกันคือ

- ผู้ประกอบการจดทะเบียน ต้องทำรายงานภาษีซื้อภาษีขาย (ถ้าไม่เป็น - ไม่ต้องทำ)
- ผู้ประกอบการจดทะเบียน สามารถเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อหรือผู้รับบริการได้ (ถ้าไม่เป็น - เรียกเก็บไม่ได้)
- สามารถนำภาษีซื้อที่ถูกผู้ประกอบการอื่นเรียกเก็บ มาหักหรือขอคืนได้
- ราคาสินค้าเมื่อรวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วจะสูงจึ้นกว่าต่อนไม่จดทะเบียน

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

แบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ผู้ประกอบการ (ม.82)
2. ผู้นำเข้า (ม.82)
3. ผู้ที่ ก.ม.กำหนดให้มีหน้าที่เสียภาษี
มูลค่าเพิ่มเป็นกรณีพิเศษ (ม. 82/1)

1. ผู้ประกอบการ (ม.77/1 (5)) มีองค์ประกอบคือ

1.1 เป็นบุคคล (ม.77/1(1)) ซึ่งหมายความว่า

- บุคคลธรรมดา ม.77/1 (2)

- คณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคล ม.77/1 (3) หรือ

- นิติบุคคล ม.77/1(4)

1.2 ขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ

1.3 ประกอบกิจการในราชอาณาจักร

มาตรา 77/1 (9)

“สินค้า” หมายความว่า ทรัพย์สินที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่างที่อาจมีราคาและถือเอาได้ ไม่ว่าจะมิใช่เพื่อขาย เพื่อใช้หรือเพื่อการใด ๆ และให้หมายความรวมถึงสิ่งของทุกชนิดที่นำเข้า

มาตรา 77/1(8)

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย โอนสินค้า ไม่ว่าจะมิ
ประโยชน์หรือค่าตอบแทนหรือไม่ และยังหมายถึงการที่สินค้าถูก
เปลี่ยนมือจากผู้หนึ่งไปยังอีกผู้หนึ่งด้วย เช่น

- การแถมสินค้า
- การแจกสินค้า หรือให้สินค้าเป็นรางวัล
- การให้ทดลองใช้สินค้า
- การนำสินค้าไปใช้

มาตรา 77/1 (8)

นอกจากนี้แล้ว“ขาย”ยังให้หมายความรวมถึง

(ก) สัญญาให้เช่าซื้อ สัญญาซื้อขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อ เมื่อได้ส่งมอบสินค้าให้ผู้ซื้อแล้ว

(ข) ส่งมอบสินค้าให้ตัวแทนเพื่อขาย

(ค) ส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักร

(ง) นำสินค้าไปใช้ไม่ว่ากรณีใดๆ เว้นแต่การนำสินค้าไปใช้เพื่อการประกอบกิจการของตนเองโดยตรง

(จ) มีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบ

(ฉ) มีสินค้าคงเหลือที่ผู้ประกอบการมีไว้ในประกอบการ ณ วันเลิกประกอบ

กิจการ

(ช) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เช่น กรณีเพิกถอนทะเบียน และมีสินค้าคงเหลือ ณ วันที่ได้รับแจ้งการเพิกถอน ให้ถือเป็นการขาย

การนำสินค้าไปใช้ ตาม ม. 77/1(8)(ง)

การนำสินค้าไปใช้ไม่ว่าประการใดๆ ถือเป็นการขายสินค้า ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เว้นแต่ เป็นการนำสินค้าไปใช้ในกิจการของตนเองโดยตรง และต้องเป็น

การใช้ในกิจการที่ต้องอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย (ตามประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 1) ลง. 25 ธ.ค. 2534)

ตย.1 บริษัท ก. เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ทำธุรกิจตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป (vat) บริษัทนำผ้าที่ซื้อมาไปใช้ในการผลิตเสื้อผ้าจำหน่าย

ตย.2 บริษัท ข. ประกอบกิจการโรงงานผลิตตู้เย็น(vat) นำตู้เย็นที่ผลิตไปใช้ใน สนนง.

ตย.3 บริษัทA ประกอบกิจการขายรถยนต์ (vat) นำรถยนต์ที่มีไว้ขายไปใช้เป็นรถประจำตำแหน่ง กก.ผจก.

กรณีนำสินค้าไปใช้ในกิจการอื่นของคนที่ต้องเสีย vat

ตย. บริษัท B ประกอบกิจการทอผ้า(vat) และยังประกอบกิจการทำเฟอร์นิเจอร์ขาย(vat) บริษัทนำผ้าที่ทอบางส่วนไปตกแต่งเฟอร์นิเจอร์

กรณีนำสินค้าไปใช้ในกิจการอื่นของคนที่ไม่ต้องเสีย vat

ตย. บริษัท C ประกอบกิจการผลิตกระเบื้องหลังคา(vat) และยังประกอบกิจการสร้างบ้านจัดสรรขาย(non-vat) บริษัทได้นำกระเบื้องหลังคาไปใช้ในการก่อสร้างบ้านจัดสรรขาย

มาตรา 77/1 (10)

“บริการ” หมายความว่า การกระทำใด ๆ อันอาจหาประโยชน์อันมีมูลค่า ซึ่งมีใช่เป็นการขายสินค้า และให้หมายความรวมถึงการใช้บริการของตนเอง

การใช้บริการของตนเอง ม. 77/1 (10)(ก)

การใช้บริการของตนเองไม่ว่าด้วยประการใดๆ ก็ถือเป็นการให้บริการ
ด้วย และต้องเสีย vat

เว้นแต่ เป็นการนำบริการนั้นไปใช้ในกิจการของตนเองโดยตรง และ
ต้องเป็นการใช้ในกิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย (ตาม
ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 2) ลว. 25 ธ.ค.
2534)

กรณีที่ไม่ถือว่าเป็นการใช้บริการของตนเอง

ตย.1 บริษัท ก. ประกอบกิจการอู่ซ่อมรถยนต์ (vat)

มีรถยนต์บริการลูกค้า แต่ปรากฏว่ารถยนต์เสีย บริษัทจึงนำรถยนต์เข้าซ่อมในอู่ของบริษัท

ตย.2 บริษัท ข. ประกอบกิจการผลิตตู้เย็น (vat) และรับซ่อมเครื่องจักร(vat) เมื่อเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตตู้เย็นเกิดขัดข้อง จึงให้แผนกซ่อมเครื่องจักรทำการซ่อมแซม

กรณีที่น่าบริการไปใช้ในกิจการ

ที่ไม่ต้องเสีย vat จึงต้องเสีย vat ด้วย

ตย. บริษัท ค. ประกอบกิจการอู่ซ่อมรถยนต์ (vat?) และ

ประกอบกิจการขนส่งในราชอาณาจักรด้วย (vat?)

ปรากฏว่ารถบรรทุกที่ใช้ในกิจการขนส่งชำรุด บริษัทจึงนำรถบรรทุกเข้าซ่อมในอู่ของบริษัท

- ประกอบกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ (vat)

(เป็นกิจการให้บริการ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม)

บริษัท ค.

- ประกอบกิจการขนส่งภายในประเทศ (non-
vat)

(ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม)

ม.81(1)(ณ.)

บริษัท ก.
กรุงเทพฯ

สั่งซื้อสินค้า

ลูกค้า
เชียงใหม่

โรงงาน
กรุงเทพฯ

บริษัท ก.
(ประเทศไทย)

สั่งซื้อสินค้า
←

ลูกค้า
(Hong Kong)

โรงงาน
(MALAYSIA)

บริษัท ก.
(ประเทศไทย)

สั่งซื้อสินค้า
←

ลูกค้า
(Singapore)

โรงงาน
(ลำปาง)

บริษัท A.
(ประเทศไทย)

- ค่าสร้างเขื่อนในไทย 500 ล้านบาท
- ค่าสร้างเขื่อนในลาว 1000 ล้านบาท

- กรณีการให้บริการในราชอาณาจักร นอกจากจะหมายถึงการให้บริการและมีการใช้บริการในราชอาณาจักรแล้ว ก.ม. ยังกำหนดให้หมายความรวมถึง
  - (1) บริการที่ทำในราชอาณาจักร โดยไม่คำนึงว่าการใช้บริการนั้นจะอยู่ในต่างประเทศ หรือในราชอาณาจักร (ม.77/2 วรรคสอง)
  - (2) การให้บริการที่ทำในต่างประเทศ และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักรด้วย (ม.77/2 วรรคสาม)

บริษัท ก.

รับจ้างออกแบบโรงงานไฟฟ้า

บริษัท A

สหภาพพม่า

ฎ. 12466/2547

บริษัท ฮีโน่คอมพิวเตอร์ซิสเต็มส์ (ประเทศไทย) จำกัด โจทก์ กรมสรรพากร จำเลย

บริษัท ฮ. เป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนและมีสำนักงานอยู่ในประเทศญี่ปุ่น ได้
ว่าจ้างโจทก์เขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โจทก์ทำการผลิตโปรแกรมในประเทศไทย
โดยบริษัท ฮ. เป็นผู้กำหนดรูปแบบและรายละเอียดต่างๆ และโจทก์ส่งมอบ
โปรแกรมที่ผลิตให้แก่บริษัท ฮ. แล้ว ทั้งไม่ปรากฏว่าได้มีการนำโปรแกรม
ดังกล่าวมาใช้ในประเทศไทย กรณีจึงต้องด้วยบทบัญญัติตาม ป.ร. ฎ. ฎ. กร
ม.80/1(2) จึงต้องใช้อัตราภาษีร้อยละ 0 ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับ
ยอดขายหรือรายรับของโจทก์ที่ได้รับตามสัญญาดังกล่าว

บริษัท B

สวีเดน

ว่าจ้างสำรวจราคาสินค้า

บริษัท ข

บริษัท C
U.S.A.

รับสมัครสอบ

บริษัท ก.

บริษัท ก.
(ประเทศไทย)

ส่งเครื่องจักรไปซ่อม

บริษัท A
(Japan)

บริษัท ข.
(ประเทศไทย)

เช่าเครื่องจักร

บริษัท B
(U.S.A.)

บริษัท ก.

ว่าจ้างขายหุ้น

บริษัท C

ญี่ปุ่น

บริษัท ก.
(ประเทศไทย)

จ้างเป็นนายหน้า

บริษัท A
(Canada)

บริษัท ก.
(ประเทศไทย)

จ้างส่งเสริมการขาย
และรับจองห้องพัก

บริษัท B.
(France)

2. ผู้นำเข้า

มาตรา 77/1 (11) “ผู้นำเข้า” หมายความว่า

ผู้ประกอบการหรือ

บุคคลอื่นซึ่งนำเข้า

3. ผู้ที่ ก.ม.กำหนดให้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นกรณีพิเศษ ม. 82/1

3.1 ในกรณีที่ผู้ประกอบการอยู่นอกราชอาณาจักร ขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นปกติธุระ โดยมีตัวแทนอยู่ในราชอาณาจักร ม. 82/1 (1)

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีคือ ตัวแทน

3.2 ในกรณีการขายสินค้าหรือให้บริการที่ได้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ถ้าภายหลังได้มีการ โอน ไปให้บุคคลอื่น ม. 82/1 (2)

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีคือ ผู้รับ โอนสินค้าหรือบริการ

3.3 ในกรณีสินค้านำเข้าที่ได้รับยกเว้นอากร(ซึ่งยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย) ถ้า
ภายหลังต้องเสียอากรขาเข้า ม. 82/1 (3)

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มคือ ผู้ที่มีความรับผิดชอบตาม กม.ศุลกากรฯ และ
ผู้รับโอนสินค้า

3.4 ในกรณีที่มีการควบกิจการเข้าด้วยกัน ม. 82/1 (4)

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มคือ ผู้ที่ควบเข้ากัน และ ผู้ประกอบการใหม่

3.5 ในกรณีโอนกิจการ ม. 82/1 (5)

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มคือ ผู้โอน และ ผู้รับโอน

กิจการที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ม.77/3

มีอยู่ 2 กิจการใหญ่ ๆ คือ

1. กิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ (ม.91/2)

เช่น การธนาคาร, ประกันชีวิต, โรงรับจำนำ, การขายอสังหาริมทรัพย์ เป็น
ทางค้าหรือหากำไร

2. กิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ (ม.91/3)

เช่น กิจการของ ธปท., ธ.ออมสิน, ธ.อาคารสงเคราะห์, บรรมั้ทเงินทุน
อุตสาหกรรม, สหกรณ์ออมทรัพย์, กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ, การเคหะแห่งชาติ,
การรับจำนำของกระทรวง ทบวง กรม และราชการส่วนท้องถิ่น

นอกจากนี้แล้ว ยังมีกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มอีกด้วย ตาม ม. 81, 81/1

กิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ตาม ม.81,81/1

1. การขายสินค้า(ที่ไม่ใช่การส่งออก) และการให้บริการ ตาม ม.81(1)
2. การนำเข้าสินค้า ตาม ม. 81(2) (ก) (ข) (ค) (ง)
3. ผู้ประกอบการที่ขายสินค้าหรือให้บริการซึ่งอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และกิจการดังกล่าวมีมูลค่าของฐานภาษีไม่เกินฐานภาษีกิจการขนาดย่อม (ไม่เกิน 1,800,000 บาท/ปี) ตาม ม. 81/1

กิจการที่ด้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81(1)

(ก) การขายพืชผลทางการเกษตร

(ข) ” สัตว์

(ค) ” ปุ๋ย

(ง) ” ปลาปน อาหารสัตว์

(จ) ” ยาหรือเคมีภัณฑ์ ที่ใช้สำหรับพืชหรือสัตว์

(ฉ) ” หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือตำราเรียน

(ช) การให้บริการการศึกษา

(ซ) ” ที่เป็นงานทางศิลปะและวัฒนธรรม

(ณ) การให้บริการการประกอบโรคศิลป์ การสอบบัญชี การว่าความ

(ญ) ” รักษาพยาบาล

(ฉ) ” วิจัย หรือการให้บริการทางวิชาการ

(ช) ” ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์

(ฐ) ” ตามสัญญาจ้างแรงงาน

(ฑ) ” จัดแข่งขันกีฬาสมัครเล่น

(ฒ) ” ของนักแสดงสาธารณะ

(ณ) ” ขนส่งในราชอาณาจักร

— โจทก์ประกอบกิจการค้าวัสดุก่อสร้าง หากลูกค้าต้องการรับสินค้าจาก
โจทก์โดยตรง โจทก์จะคิดเฉพาะราคาสินค้า แต่ถ้าลูกค้าต้องการให้โจทก์ส่ง
สินค้าไปให้แก่ลูกค้า โจทก์จะคิดราคาเพิ่มขึ้น การรับขนส่งสินค้าของโจทก์เป็น
การให้บริการเป็นครั้งคราว ไม่ใช่การประกอบกิจการขนส่งอย่างถาวร

แม้โจทก์ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการขนส่งส่วนบุคคล ก็ถือเป็นการ
ทำเพื่อการค้าหรือธุรกิจของโจทก์ จึงไม่เข้าลักษณะเป็นการให้บริการขนส่ง
ในราชอาณาจักร โจทก์ไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตาม ป.รัชฎากร มาตรา
๘๑(๑) (ณ) โจทก์จึงต้องนำค่าขนส่งมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ฎ. 2219/2543

การให้บริการขนส่งในราชอาณาจักรที่จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม
ตาม ป.รัชฎากร มาตรา ๘๑ (๑) (ณ) จะต้องเป็นการประกอบกิจการ
ขนส่งสินค้าให้แก่บุคคลอื่นเป็นปกติธุระ กล่าวคือ เป็นการให้บริการ
แก่บุคคลทั่วไป แม้โจทก์จะมีรถยนต์ของตนเองและได้รับอนุญาต
ให้เป็นผู้ขนส่งน้ำมันและประกอบกิจการขนส่งส่วนบุคคลก็ตาม แต่กรณี
ของโจทก์เป็นการรับขนส่งสินค้าซึ่งเป็นน้ำมันให้เฉพาะลูกค้าที่ซื้อ
น้ำมันของโจทก์เท่านั้น มิใช่รับขนส่งสินค้าให้แก่บุคคลทั่วไป
รายรับค่าขนส่งจึงไม่ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

ฉ. 5597/2551

— โจทก์ส่งพนักงานของโจทก์ไปส่งเอกสารให้ลูกค้าตามที่ลูกค้าสั่ง
โจทก์ได้รับบ้ำาเหน็จเป็นรายเดือนจำนวนแน่นอนตามที่ตกลงใน
สัญญาจ้างบริการและมีใ้ค้ำาเนิ่งถึงระยะทาง ความยากง่าย และ
ระยะเวลาขนส่งในแต่ละคราวเป็นสำคัญ ค้ำาบ้ำาเหน็จที่โจทก์ได้รับ
จากลูกค้าจึงไม่เป็นค่าระวางพาหนะ การให้บริการของโจทก์จึงไม่
อาจถือใ้ว่าเป็นการให้บริการขนส่ง และไม่ใ้รับยกเว้นภาษี
มูลค่าเพิ่มตาม ป.รัชฎากร มาตรา ๘๑ (๑) (ฉ)

- (ค) ” การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศ (ที่มีใช้อากาศยานหรือเรือเดินทะเล)
- (ต) ” เช่าอสังหาริมทรัพย์
- (ถ) ” ของราชการส่วนท้องถิ่น
- (ท) การขายสินค้าหรือการให้บริการของกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งส่งรายรับทั้งสิ้นให้แก่รัฐ โดยไม่หักรายจ่าย
- (ธ) การขายสินค้าหรือการให้บริการ เพื่อประโยชน์แก่การศาสนา หรือสาธารณกุศล ภายในประเทศ ซึ่งไม่นำผลกำไรไปจ่ายในทางอื่น
- (น) การขายสินค้าหรือการให้บริการตามที่กำหนดโดย พรฎ.

— โจทก์นำอาคารสำนักงานใหญ่ให้บริษัทในเครือหลายบริษัทเช่าพื้นที่ โดยทำสัญญาเช่าพื้นที่ และทำสัญญาให้บริการในด้านอำนวยความสะดวกต่างๆ ด้วย แยกต่างหากจากสัญญาเช่า การเข้าตรวจสอบสถานที่ต้องแจ้งให้ผู้เช่าทราบ ส่วนกรณีที่มีกำหนดวันและเวลาใช้อาคาร ก็เป็นข้อสัญญาที่ระบุในสัญญาให้บริการ การทำงานนอกกำหนดเวลาต้องเสียค่าบริการเพิ่มแก่พนักงานส่วนกลางของโจทก์เพื่ออำนวยความสะดวก ค่าเช่าที่โจทก์ได้รับ จึงเป็นการให้บริการเช่าอสังหาริมทรัพย์ตาม ป.รัชฎากร มาตรา ๘๑ (๑) (๓) ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาพการค้า

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีธุรกิจเฉพาะ

ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (Tax Point)

1. กรณีขายสินค้า
2. กรณีขายสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อ หรือสัญญาผ่อนชำระ
3. กรณีขายสินค้าโดยมีการตั้งตัวแทน
4. กรณีขายสินค้าโดยการส่งออก
5. กรณีการให้บริการ
6. กรณีการให้บริการตามสัญญาที่กำหนดค่าตอบแทนตามส่วน
7. กรณีการนำเข้า
8. กรณีพิเศษ

ความรับผิดในการเสียภาษี Tax Point ม. 78

1. กรณีขายสินค้า ความรับผิดเกิดขึ้นเมื่อมีการส่งมอบสินค้าให้แก่
ผู้ซื้อ ม. 78 (1)

เว้นแต่ - มีการโอนกรรมสิทธิ์

- ชำระราคา หรือ

- ใ้ค้ออกใบกำกับภาษี

ก่อนมีการส่งมอบสินค้า

1 มิ.ย. 59 ก. ตกลงขายโต๊ะทำงานราคา 10,000 บาท ให้ ข.

15 มิ.ย. 57 ก. ส่งมอบโต๊ะให้ ข.

แต่ถ้า

10 มิ.ย. 59 ข. ชำระราคา 10,000 บาท ให้ ก.

แต่ถ้า

10 มิ.ย. 59 ข. ชำระราคา 500 บาท ให้ ก.

2. กรณีขายสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อหรือสัญญาซื้อขาย
ผ่อนชำระ ที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อ
เมื่อได้ส่งมอบ ม. 78(2)

ความรับผิดชอบของผู้ขายเกิดขึ้นเมื่อถึงกำหนดชำระราคา
ในแต่ละงวด เว้นแต่

- กรณีที่ผู้ขายได้รับชำระราคา หรือ
- ได้ออกใบกำกับภาษี

ก่อนที่จะถึงกำหนดชำระราคาในแต่ละงวด

บริษัท ก. ให้ นาย ข. เข้าซื้อหุ้นเป็นราคา 10,000 บาท
โดย ข. ตกลงผ่อนชำระ 10 งวดๆ ละ 1,000 บาท
กำหนดชำระทุกวันที่ 1 ของเดือน เริ่มต้นชำระงวดแรกใน
วันที่ 1 มกราคม 2559

3. กรณีขายสินค้า โดยมีการตั้งตัวแทนเพื่อขาย และได้ส่งมอบ สินค้าให้ตัวแทนแล้ว ม. 78 (3)

ความรับผิดชอบในการเสียหายของผู้ขายจะเกิดขึ้นเมื่อตัวแทน
ได้ส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ เว้นแต่

- ถ้ามี การโอนกรรมสิทธิ์ในสินค้าให้ผู้ซื้อ
- ได้รับชำระราคา
- ได้ออกใบกำกับภาษี หรือ
- ได้มีการนำสินค้าไปใช้

ก่อนที่จะมีการส่งมอบสินค้า

1 ก.พ. 59 บริษัท ก. ส่งมอบสินค้ามูลค่า 1,000,000 บาท ให้แก่
บริษัท ข. ซึ่งเป็นตัวแทนจำหน่าย

15 ก.พ. 59 บริษัท ข. ได้ขายสินค้าโดยส่งมอบสินค้าทั้งหมด
ให้แก่ลูกค้า

4. กรณีการขายสินค้าโดยการส่งออก โดยทั่วไปความรับผิดชอบในการเสียหายจะเกิดขึ้นพร้อมกับการชำระอากรขาออก หรือวันที่ได้มีการวางหลักประกันหรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาออก แล้วแต่กรณี ม.78 (4)

หากเป็นกรณีที่ไม่ต้องเสียอากรหรือได้รับยกเว้นอากรขาออก ความรับผิดชอบจะเกิดขึ้นเมื่อมีการออกใบขนสินค้าขาออกตาม พ.ร.บ.ศุลกากรฯ

5. กรณีการให้บริการ ความรับผิดชอบในการเสียหายเกิดขึ้นเมื่อ
ได้รับชำระค่าบริการ ม. 78/1 (1)

เว้นแต่ - กรณีที่ผู้ให้บริการได้ออกใบกำกับภาษี หรือ
- ได้ให้บริการนั่นเอง
ก่อนมีการชำระค่าบริการ

บริษัท A ให้บริการจัดสวนแก่ ก. ในราคา 250,000 บาท

- 30 เม.ย. 59 งานเสร็จ
- 10 พ.ค. 59 ก. ชำระราคาทั้งหมด

แต่ถ้า 10 พ.ค. 59 ก. ชำระราคาเพียง 200,000 บาท

- ค่าบริการที่ชำระภายหลัง ความรับผิดชอบก็จะเกิดขึ้นตามส่วน
ค่าบริการที่ได้รับ เว้นแต่ - มีการออกไปกำกับภาษี หรือ
- ได้มีการใช้บริการนั่นเอง

เกิดขึ้นก่อนมีการชำระค่าบริการ

6. กรณีการให้บริการตามสัญญาที่กำหนดค่าตอบแทนตามส่วนของงานที่ทำ ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระค่าบริการตามส่วน เว้นแต่ มีการกระทำอย่างอื่นเกิดขึ้นก่อนการชำระค่าบริการ ม.78/1 (2)
7. กรณีนำเข้าสินค้า ความรับผิดชอบเกิดขึ้นพร้อมกับการชำระอากร หรือวางหลักประกันหรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันค่าอากร แล้วแต่กรณี ม.78/2
8. กรณีพิเศษ (ม.78/3) ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 189 เช่น
  - การขายกระแสไฟฟ้า น้ำประปา (เมื่อได้รับชำระราคา)
  - ในกรณีที่ผู้ประกอบการนำสินค้าไปใช้เอง (เมื่อนำสินค้าไปใช้)
  - ในกรณีมีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบ (เมื่อตรวจพบ)

3293/2547

บ. ปัญจพลพัลพ์อินดัสตรี จำกัด
(มหาชน) (โจทก์)

ขายน้ำเยื่อกระดาษ

บ. ปัญจพลเปเปอร์อินดัสตรี จำกัด

ฐานภาษี (Tax Base) ม.79

ฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม คือ ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการ ที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณภาษีตามอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม

$$(\text{ฐานภาษี} \times \text{อัตราภาษี} = \text{ภาษีมูลค่าเพิ่ม})$$

สินค้าราคา 500 บาท $\times$ อัตราร้อยละ 7 = ภาษีมูลค่าเพิ่ม 35 บาท

ฐานภาษี แบ่งออกเป็น 6 กรณี คือ

1. ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือให้บริการ ม.79
2. ” ” การส่งออก ม.79/1(1)
3. ” ” การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศ ม.79/1(2)
4. ” ” การนำเข้า ม.79/2
5. ” ” กรณีขายยาสูบและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ม.79/5, 79/6
6. ” ” กรณีพิเศษ ม.79/7

1. ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือให้บริการ (มาตรา 79) ได้แก่

มูลค่าสิ่งที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการขายสินค้าหรือให้บริการ
ไม่ว่าจะเป็น เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือประโยชน์ใดๆ
ที่คิดคำนวณได้เป็นเงิน

แต่ไม่รวมถึง

1. ส่วนลดหรือส่วนลดหย่อน
2. ค่าชดเชยหรือเงินอุดหนุน
3. ภาษีขาย
4. ค่าตอบแทนอื่นๆ ตามที่อธิบดีฯ กำหนด

บริษัท ก.

ขายที่วีราคา 300,000 บาท

ส่วนลด 20,000 บาท

ผู้ซื้อ

บริษัท ข.

ขาย com ราคา 20,000 บาท

ถ้าชำระภายใน 2 เดือน ลด 2,000 บาท

ผู้ซื้อ

- ตกลงราคา 5,950,000.- บาท
- แบ่งชำระ3งวดๆละ 1,983,333.33 บาท (VAT = 138,833.33 บาท)
- ราคา CIF = 1,655,641.- บาท (VAT= 115,894.48 บาท) (คืนให้)
- โจทก์เรียกเก็บ**VAT**จากการสื่อสารฯ

จากฐาน 1,983,333.33 - 1,655,641 = 327,692.33 (VAT=22,938.86 บาท)

บ.ชินวัตรเพจจิ่ง

ให้บริการ โทรศัพท์ติดตามตัว
เรียกเก็บเงินประกัน 3,000 บาท

ลูกค้า

ค่าติดตั้งก๊าซ NGV = 50,000 บาท

เงินอุดหนุนจากรัฐบาล = 20,000 บาท

ฐานภาษี = 30,000 บาท

ภาษีขาย

สินค้า (ราคาไม่รวม vat) = 100 บาท (ฐานภาษี)

เสีย vat 7% = 7 บาท

ราคาสินค้ารวม vat = 107 บาท

สินค้า (ราคารวม vat 7%) = 321 บาท

ถอด vat 7% = 21 บาท

ฐานภาษี = 300 บาท

ทองรูปพรรณ

ราคาที่ได้รับยกเว้น **vat** คือ มูลค่าของทองรูปพรรณที่ขาย เป็นจำนวนเท่ากับราคาทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศรับซื้อคืนในวันที่มีการขายทองรูปพรรณ

ต.ย. ขายทองรูปพรรณ (รวมค่ากำเหน็จ) = 22,800 บาท

ราคาประกาศรับซื้อคืน = 21,800 บาท (ได้รับยกเว้น)

ฐานภาษี = 1,000 บาท (ฐานภาษี)

ขายปูนซีเมนต์ราคา 100,000 บาท

คิดค่าขนส่ง 2,000 บาท

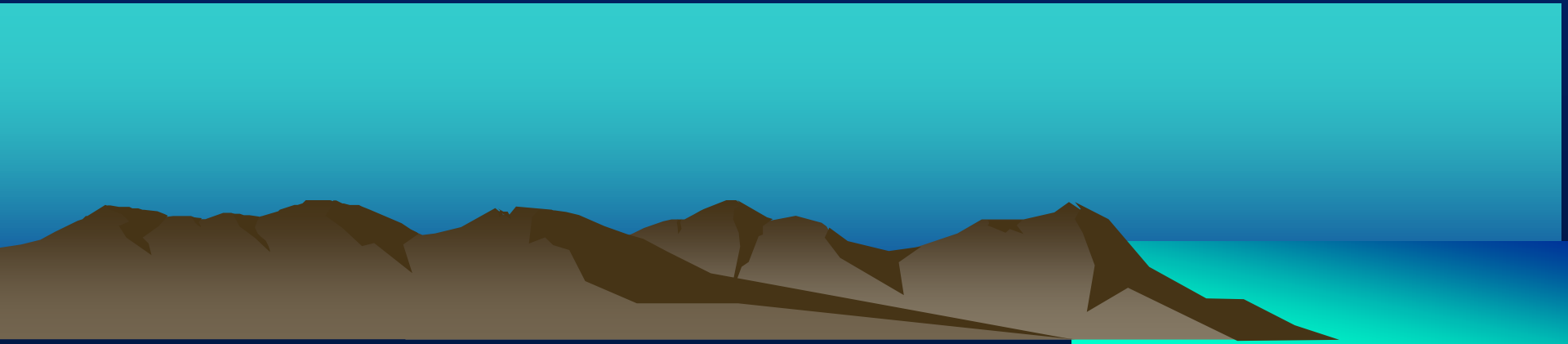
มูลค่าฐานภาษีของสินค้าคือ 120,000 บาท

ค่าจ้างเหมา = 10,000,000 บาท

(เงินประกันผลงาน 5% = 500,000 บาท)

ฐานภาษีคือ ค่าจ้างเหมาทั้งหมด 10,000,000 บาท

รถยนต์ราคา 1,000,000 บาท

ชำระเงินจองหรือเงินสด

50,000 บาท

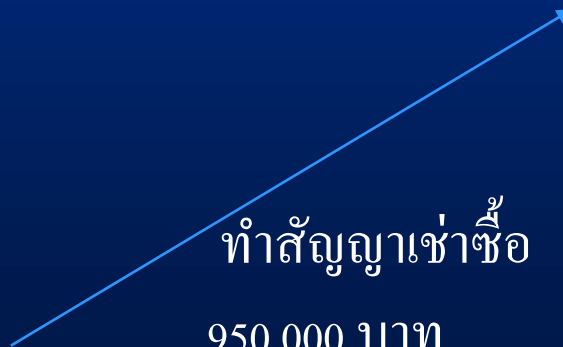
ชำระราคาที่เหลือ

950,000 บาท

ทำสัญญาเช่าซื้อ

950,000 บาท

โจทก์ซื้อรถยนต์จากบริษัทผู้จำหน่ายรถยนต์มาเป็นกรรมสิทธิ์
ของตนเองในราคาที่หักเงินจองหรือเงินดาวน์ที่ผู้เช่าซื้อจ่ายให้แก่บริษัท
ผู้จำหน่ายรถยนต์ และโจทก์นำรถไปให้ลูกค้าเช่าซื้อ โดยโจทก์ไม่ต้อง
จ่ายค่าตอบแทนในส่วนนี้ ถือว่าโจทก์ได้รับประโยชน์ตามมูลค่าเงิน
จองหรือเงินดาวน์ จึงเป็นประโยชน์ใดๆ ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน
ตาม ป.รัชฎากร มาตรา 79 วรรคสอง ต้องถือเป็นส่วนหนึ่งของฐานภาษี
ตามสัญญาให้เช่าซื้อระหว่างโจทก์กับผู้เช่าซื้อด้วย

ฐานภาษี แบ่งออกเป็น 6 กรณี คือ

1. ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือให้บริการ
2. ” ” การส่งออก
3. ” ” การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศ
4. ” ” การนำเข้า
5. ” ” กรณีขายยาสูบและผลิตภัณฑ์น้ำมัน
6. ” ” กรณีพิเศษ

2. ฐานภาษีสำหรับการส่งออก ม. 79/1(1) ได้แก่

มูลค่าสินค้าส่งออก โดยใช้ราคา **F.O.B.** ของสินค้าบวกด้วย ภาษีสรรพสามิต และภาษีหรือค่าธรรมเนียมอื่นตามที่กำหนด แต่ ไม่รวมอากรขาออก

Free on Board (F.O.B) ได้แก่ ราคาสินค้า ณ ด้านศุลกากรส่งออก โดย ไม่รวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งจากด้านศุลกากรส่งออกไปต่างประเทศ

F.O.B. ณ จุดผลิต (F.O,B. Point of Production) เป็นราคาขายที่จะ ขายกัน ณ จุดผลิต (ค่าขนส่งจากจุดผลิตไปยังปลายทางของผู้ซื้อ ผู้ซื้อต้อง ออกเองทั้งหมด)

F.O.B. ณ ที่ตั้งผู้ซื้อ (F.O.B. Point of Buyer's Location) เป็นราคา ขายที่จะขายกัน ณ ที่ตั้งผู้ซื้อ (ผู้ขายเป็นผู้รับภาระค่าขนส่งจากแหล่งผลิต จนถึงปลายทางของผู้ซื้อ ราคานี้จึงสูงกว่า **F.O.B. ณ จุดผลิต**)

3. ฐานภาษีสำหรับการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศ

ม. 79/1(2)

1. กรณีรับขนคนโดยสาร ได้แก่ มูลค่าของค่าโดยสาร ค่าธรรมเนียม หรือประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บในประเทศ ก่อนหักรายจ่ายใดๆ

2. กรณีรับขนสินค้า ได้แก่ มูลค่าของค่าระวาง ค่าธรรมเนียมและประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บไม่ว่าในหรือนอกประเทศ ก่อนหักรายจ่ายใดๆ

4. ฐานภาษีสำหรับการนำเข้า (ม.79/2) ได้แก่

มูลค่าของสินค้านำเข้า โดยใช้ราคา **C.I.F.** ของสินค้าบวกด้วย
อากรขาเข้า ภาษีสรรพสามิต ค่าธรรมเนียมพิเศษตาม ก.ม.ว่าด้วยการ
ส่งเสริมการลงทุน และภาษีและค่าธรรมเนียมอื่นที่ ก.ม. กำหนด

ราคา **C.I.F (Cost Insurance Freight)** = ราคาสินค้า+
ค่าประกันภัย+ค่าขนส่ง(ค่าระวาง) จนถึงมือผู้ซื้อ

ราคา **C and F (Cost and Freight)** = ราคาส่งมอบซึ่งคิด
แต่เฉพาะค่าต้นทุนสินค้า บวกค่าขนส่ง ไม่คิดค่าประกันสินค้า

5. ฐานภาษีกรณีขายยาสูบ (ม. 79/5) และผลิตภัณฑ์น้ำมัน (ม.79/6) ได้แก่

มูลค่าสินค้าที่ได้มาจากการหักจำนวน VAT ออกจากจำนวนเต็มของราคาขายปลีกของสินค้า โดยให้คำนวณจำนวน VAT ตามอัตรา VAT ที่รวมอยู่ในราคาขายปลีก

ต.ย. ซื้อมือหรี 1 ซอง ราคา 80 บาท ฐานภาษี = $\text{ราคา} \times \frac{100}{107}$

$$= 80 \times \frac{100}{107}$$

$$\text{ฐานภาษี} =$$
$$(\text{VAT} =$$

74.77 บาท

5.23 บาท)

6. ฐานภาษีกรณีพิเศษ

1. กรณีขายสินค้าหรือให้บริการโดยไม่มีค่าตอบแทน หรือมีค่าตอบแทนต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร

ฐานภาษี ให้ถือเอาราคาตลาดในวันที่ความรับผิดชอบเกิด

2. กรณีนำสินค้าหรือบริการไปใช้เอง หรือให้ผู้อื่นใช้ โดยมีใช้เพื่อการประกอบกิจการโดยตรง

ฐานภาษี ถือเอาราคาตลาดในวันที่ความรับผิดชอบเกิด

3. สินค้าขาดจากรายการสินค้าและวัตถุดิบ

ถือเป็นการขาย ต้องเสียภาษีขาย โดยถือตามราคาตลาดของสินค้าในวันที่ความรับผิดชอบเกิด (วันที่ตรวจพบ)

4. กรณีสินค้าได้เสีย **VAT** ในอัตราร้อยละ 0 ไปแล้ว ต่อมาผู้ซื้อได้โอนกรรมสิทธิ์ให้บุคคลอื่นที่มีหน้าที่เสีย **VAT**

ฐานภาษี ให้ถือตามราคาตลาดของสินค้านั้น ตามสภาพหรือปริมาณที่เป็นอยู่ในวันที่ความรับผิดชอบ

5. กรณีมีสินค้าหรือทรัพย์สินเหลือในวันเลิกประกอบกิจการ
ถือเป็นการขาย

ฐานภาษี ให้ถือตามราคาตลาดในวันเลิกประกอบกิจการ

อัตราภาษี (Tax Rate) ม.80

1. อัตราภาษีปกติตาม ป.รัษฎากร มีอัตราเดียวคือ ร้อยละ 10

- (1) การขายสินค้า
- (2) การให้บริการ
- (3) การนำเข้า

แต่มี พ.ร.ฎ. ลดอัตราภาษีเป็นการชั่วคราวเหลือร้อยละ 7 โดยแยกเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 6.3 และภาษีส่วนท้องถิ่นอีกร้อยละ 0.7 จะเท่ากับร้อยละ 7

ผู้ประกอบการขายสินค้าหรือให้บริการ โดยทั่วไปมีหน้าที่เสีย

VAT ในอัตราร้อยละ 7

2. อัตราร้อยละ 0 ใช้สำหรับกิจการดังต่อไปนี้

- (1). การส่งออกของผู้ประกอบการจดทะเบียน (ส่งออกสินค้า)
  - (2). การให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักร และได้มีการให้บริการนั้นในต่าง ปท. (ส่งออกบริการ)
  - (3). การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศ โดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเล
  - (4). การขายสินค้าหรือให้บริการ แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่าง ปท.
  - (5). การขายสินค้าหรือให้บริการ แก่องค์การสหประชาชาติ สถานทูต หรือสถานกงสุล
  - (6). การขายสินค้าหรือให้บริการ ระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนและผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร
-

การคำนวณภาษี

แยกเป็น 2 กรณี คือ

1. กรณีเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนทั่วไป
2. กรณีเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสีย VAT ในอัตราร้อยละ 0

1. กรณีเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนทั่วไป

การคำนวณภาษีที่ต้องชำระในแต่ละเดือนภาษี มีวิธีการดังนี้

$$\text{ภาษีที่ต้องชำระ} = \text{ภาษีขาย} - \text{ภาษีซื้อ}$$

หากผลการคำนวณเป็น + คือมีภาษีขายมากกว่าภาษีซื้อ
ผู้ประกอบการจดทะเบียนก็ต้องชำระภาษีตามนั้น

หากผลการคำนวณเป็น - คือมีภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย
ผู้ประกอบการจดทะเบียนก็มีสิทธิได้รับคืนภาษี

ภาษีขาย หมายความว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการ
จดทะเบียนได้เรียกเก็บหรือพึงเรียกเก็บ จากผู้ซื้อหรือ
ผู้รับบริการ เมื่อมีการขายสินค้าหรือรับชำระค่าบริการ
หากภาษีขายเกิดขึ้นในเดือนใด ก็เป็นภาษีขายของเดือนนั้น

5 ม.ค.59 บริษัท ก. ซื้อเครื่องปั้มน้ำ 5,000 บาท เสีย **VAT** 350 บาท

1 ก.พ.59 บริษัท ก. ขายเครื่องปั้มน้ำ 6,000 บาท เก็บ **VAT** 420 บาท

$$\text{สูตร ภาษีขาย} = \text{ฐานภาษีรวมVAT} \times \frac{7}{107}$$

ดังนั้น ถ้าสินค้ามีราคารวมภาษี 749 บาท มีภาษีรวมอยู่เท่าไร ?

$$\text{ภาษีขาย} = 749 \times \frac{7}{107}$$

$$= 49 \text{ บาท}$$

ภาษีซื้อ หมายความว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการจดทะเบียน
ได้จ่ายให้แก่ผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน
เมื่อมีการซื้อสินค้าหรือชำระค่าบริการ เพื่อใช้ในการประกอบกิจการ
ของตน

หากภาษีซื้อเกิดขึ้นในเดือนใด ก็เป็นภาษีซื้อของเดือนนั้น

5 ม.ค.59 บริษัท ก. ซื้อเครื่องปั้มน้ำ 5,000 บาท เสีย **VAT** 350 บาท

1 ก.พ.59 บริษัท ก. ขายเครื่องปั้มน้ำ 6,000 บาท เก็บ **VAT** 420 บาท

แต่ภาษีซื้อในกรณีต่อไปนี้ ไม่ให้นำมาหักในการคำนวณภาษี

1. กรณีไม่มีใบกำกับภาษี
2. กรณีใบกำกับภาษี มีข้อความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ในส่วนสาระสำคัญ
3. ภาษีซื้อ ที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบกิจการ
4. ภาษีซื้อ ที่เกิดจากรายจ่ายเพื่อการรับรอง
5. ภาษีซื้อ ตามใบกำกับภาษีซึ่งออกโดยผู้ไม่มีสิทธิออกใบกำกับ
6. ภาษีซื้อ ตามที่อธิบดีฯ กำหนด

บริษัท ก. ทำโรงงานผลิตตู้เย็น ได้ซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ ในการผลิต รวมเป็นเงิน 1,000,000 บาท จ่าย VAT ไป 70,000 บาท ต่อมาได้ขายตู้เย็นไป 100 เครื่อง รวมเป็นเงิน 1,400,000 บาท โดยบริษัท ก.เรียกเก็บ VAT ใ้ร้อยละ 7 เป็นเงิน 98,000 บาท

กรณีที่ 1 ถ้าการซื้อและการขายเกิดขึ้นในเดือนเดียวกัน คือเดือน ม.ค.59

ภาษีมูลค่าเพิ่มที่บริษัท ก.ต้องชำระ = ภาษีขาย - ภาษีซื้อ

$$= 98,000 - 70,000$$

ต้องชำระภาษีเพิ่ม = 28,000 บาท

กรณีที่ 2 ถ้าการซื้อและการขายเกิดขึ้น ต่างเดือนกัน

บริษัท ก. ซื้อวัสดุอุปกรณ์มาในเดือน ม.ค.59 แต่ขายตู้เย็นไป
ในเดือน ก.พ.59

- เดือน ม.ค.59 บริษัท ก. ต้องชำระ **vat** = ภาษีขาย - ภาษีซื้อ
= 0 - 70,000

ขอคืนภาษีได้ = 70,000 บาท

- เดือน ก.พ.59 บริษัท ก.ต้องชำระ **vat** = ภาษีขาย - ภาษีซื้อ
= 98,000 - 0

ต้องชำระภาษีเพิ่ม = 98,000 บาท

ม.82/9 (มีเหตุให้ออกใบเพิ่มหนี้)
เมื่อผู้ประกอบการได้นำภาษีขายไปรวมเสีย **vat** แล้ว ต่อมาหากมีเหตุให้ภาษีขาย
เพิ่มขึ้น

ให้นำภาษีขายที่เพิ่มขึ้นไปรวมเสีย **vat** โดยถือเป็นภาษีขายของเดือนภาษีที่ออกใบเพิ่มหนี้

1. มีการเพิ่มราคาสินค้าที่ขายเนื่องจาก

- สินค้าเกินกว่าจำนวนที่ตกลงซื้อขายกัน
- จำนวนราคาสินค้าผิดพลาดต่ำกว่าที่เป็นจริง หรือ
- เนื่องจากเหตุอื่นตามอธิบดีกำหนด

2. มีการเพิ่มราคาค่าบริการเนื่องจาก

- ให้บริการเกินกว่าที่ตกลงกัน
- จำนวนค่าบริการผิดพลาดต่ำกว่าที่เป็นจริง หรือ
- เนื่องจากเหตุอื่นตามอธิบดีกำหนด

ให้ผู้ประกอบการที่ได้รับใบเพิ่มหนี้ นำ **vat** มาหัก โดยถือเป็นภาษีซื้อของเดือนภาษีที่ได้รับ

ม.82/10 (มีเหตุให้ออกใบลดหนี้)

เมื่อผู้ประกอบการได้นำภาษีขายไปรวมเสีย **vat** แล้ว ต่อมาหากมีเหตุให้ภาษีขายลดลง
ให้นำภาษีขายที่ลดลงมาหักออกจากภาษีขายในเดือนภาษีที่ออกใบลดหนี้

1. มีการลดราคาสินค้าที่ขายเนื่องจาก

- สินค้าผิดข้อตกลงที่ซื้อขายกัน
- สินค้าชำรุดเสียหายหรือขาดจำนวน
- จำนวนราคาสินค้าผิดพลาดสูงกว่าที่เป็นจริง หรือ
- เนื่องจากเหตุอื่นตามอธิบดีกำหนด

2. มีการลดราคาค่าบริการเนื่องจาก

- ให้บริการผิดข้อที่ตกลงกัน
- บริการขาดจำนวน
- จำนวนค่าบริการผิดพลาดสูงกว่าที่เป็นจริง หรือ
- เนื่องจากเหตุอื่นตามอธิบดีกำหนด

3. ได้รับสินค้าที่ขายกลับคืนเนื่องจากชำรุดบกพร่อง

4. มีการบอกเลิกสัญญาบริการ

ให้ผู้ประกอบการที่ได้รับใบลดหนี้ นำ **vat** มาหักออกจากภาษีซื้อของเดือนภาษีที่ได้รับใบลดหนี้

การคำนวณภาษี

แยกเป็น 2 กรณี คือ

1. กรณีเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนทั่วไป
2. กรณีเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสีย VAT ในอัตราร้อยละ 0

2. กรณีเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสีย VAT ในอัตราร้อยละ 0

การคำนวณภาษีที่ต้องชำระในแต่ละเดือน จะใช้วิธีเดียวกับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสีย VAT ในอัตราร้อยละ 7 (คือ ภาษีที่ต้องชำระ = ภาษีขาย — ภาษีซื้อ)

แต่มีความแตกต่างกันในด้านภาษีขาย เนื่องจากผู้ประกอบการที่เป็นผู้ส่งออกเสียภาษีในอัตราร้อยละ 0 จากมูลค่าส่งออก

- บริษัท ก. ทำโรงงานผลิตตู้เย็น ในเดือนกุมภาพันธ์ 2559 ได้ซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ ในการผลิต รวมเป็นเงิน 1,000,000 บาท จ่าย VAT ไป 70,000 บาท ต่อมาได้ส่งตู้เย็นไปขายยังต่างประเทศ 100 เครื่อง รวมเป็นเงิน 1,400,000 บาท

$$\begin{aligned} \text{ภาษีมูลค่าเพิ่มที่บริษัท ก. ต้องชำระ} &= \text{ภาษีขาย} - \text{ภาษีซื้อ} \\ (\text{ในเดือนกุมภาพันธ์ 2559}) &= 0 - 70,000 \\ &= -70,000 \text{ บาท} \end{aligned}$$

- การเครดิตภาษีและการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการที่มีภาษีซื้อมากกว่าภาษีขายในเดือนภาษีใด ให้มีสิทธิรับคืนได้ 2 วิธี คือ

1. ขอนำไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนภาษีถัดไป (เรียกว่า การเครดิตภาษี) หรือ

2. ขอคืนเป็นเงินสด

เดือนภาษี มกราคม 2559 มีภาษีซื้อ 50,000 บาท

เดือนภาษี กุมภาพันธ์ 2559 มีภาษีขาย 100,000 บาท

เดือนภาษี มีนาคม 2559 มีภาษีขาย 50,000 บาท

การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้มีหน้าที่จดทะเบียน **VAT** ได้แก่ ผู้ประกอบการที่ขายสินค้าหรือให้บริการ ในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าหรือให้บริการ กรณีไม่ได้รับการยกเว้นตาม ม.81 และมีรายรับเกินกว่า 1,800,000 บาทต่อปี ขึ้นไป
2. เป็นผู้ประกอบการที่ได้รับการยกเว้น **VAT** แต่ ก.ม.กำหนดให้มีสิทธิขอจดทะเบียนได้
3. เป็นผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักร และได้ขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นปกติธุระ

ผู้ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องจดทะเบียน VAT

1. ผู้ประกอบการที่ได้รับยกเว้น VAT ตาม ก.ม. (ม. 81)
2. ผู้ประกอบการที่มีรายรับไม่เกิน 1,800,000 บาท (ม. 81/1)
3. ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักร และเข้ามาประกอบกิจการในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว (ม. 85/3 (1))
4. ผู้ประกอบการที่ให้บริการจากต่างประเทศ และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร (ม. 85/3 (2))
5. ผู้ประกอบการอื่น ตามที่อธิบดีฯ ประกาศ (ม. 85/3 (3))

กำหนดเวลาจดทะเบียน VAT

- ผู้ประกอบการที่มีหน้าที่ต้องจดทะเบียน VAT โดยปกติ จะต้องยื่นคำขอจดทะเบียน VAT ก่อนวันเริ่มประกอบการ หรือ ภายใน 30 วันนับแต่วันที่มียารับเกินฐานภาษีของ กิจการขนาด ย่อม

เมื่อ โจทก์ซึ่งเป็นผู้ประกอบการที่มีมูลค่าของฐานภาษีเกินมูลค่า
ของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อม ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
ความเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนของโจทก์ย่อมมีผลนับแต่วันที่ระบุไว้
ในทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โจทก์จึงไม่มีสิทธินำภาษีซื้อที่เกิดขึ้นก่อนที่
โจทก์จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมาคำนวณในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
ม.ค.40 - ส.ค.41 โจทก์มีภาษีซื้อ 70,000 บาท

14 ก.ย.41 วันที่ที่ระบุไว้ในทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30)

<http://www.rd.go.th>

การจัดทำใบกำกับภาษี (ม.86)

ใบกำกับภาษี คือ เอกสารหลักฐานที่ผู้ประกอบการจดทะเบียน
มีหน้าที่ต้องจัดทำ และออกให้แก่ ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ
ทุกครั้งที่มีการขายสินค้าหรือให้บริการ

และต้องจัดทำอย่างซ้ำในทันทีที่ความรับผิดชอบในการเสีย VAT
เกิดขึ้น เพื่อแสดงมูลค่าของสินค้าหรือบริการ และจำนวน
ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้มีหน้าที่ออกใบกำกับภาษี ได้แก่

1. ผู้ประกอบการจดทะเบียน (ม.86)

เช่น บริษัท ก. ขายเครื่องไฟฟ้า มีรายได้ ๑๐ ล้านบาท/ปี

8 ก.ค.59 ส่งมอบเครื่องซักผ้าให้แก่ผู้ซื้อ

2. ผู้ประกอบการที่ได้รับยกเว้นการจดทะเบียน **VAT**

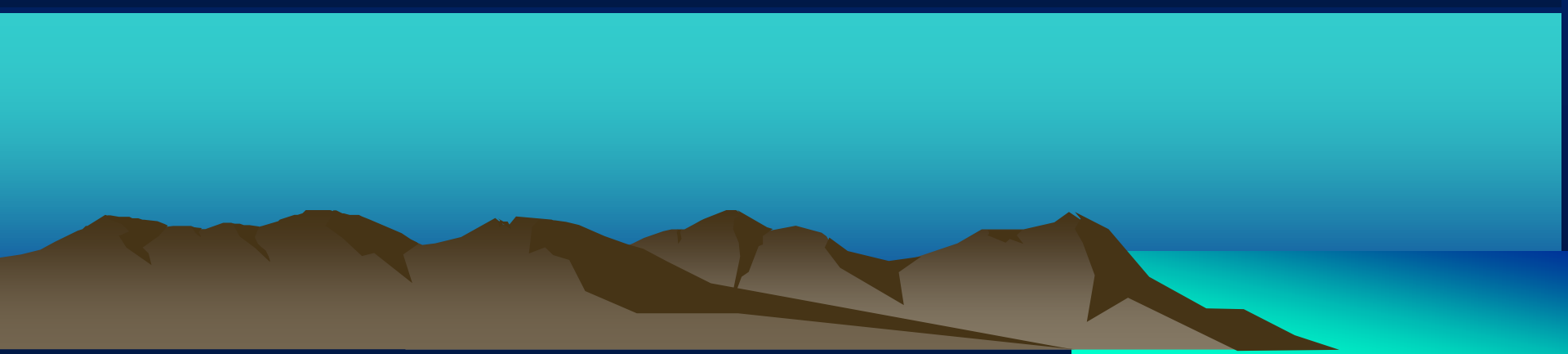
แต่ต่อมาได้จดทะเบียน **VAT** ชั่วคราว (ม.86 ว.2)

เช่น บริษัท A (Japan) ไม่มีสาขาในประเทศไทย ส่ง จนท. มา

ให้คำปรึกษาด้านการติดตั้งเครื่องจักรผลิตเม็ดพลาสติกใน
ประเทศไทยแก่บริษัท ก. เป็นครั้งคราว

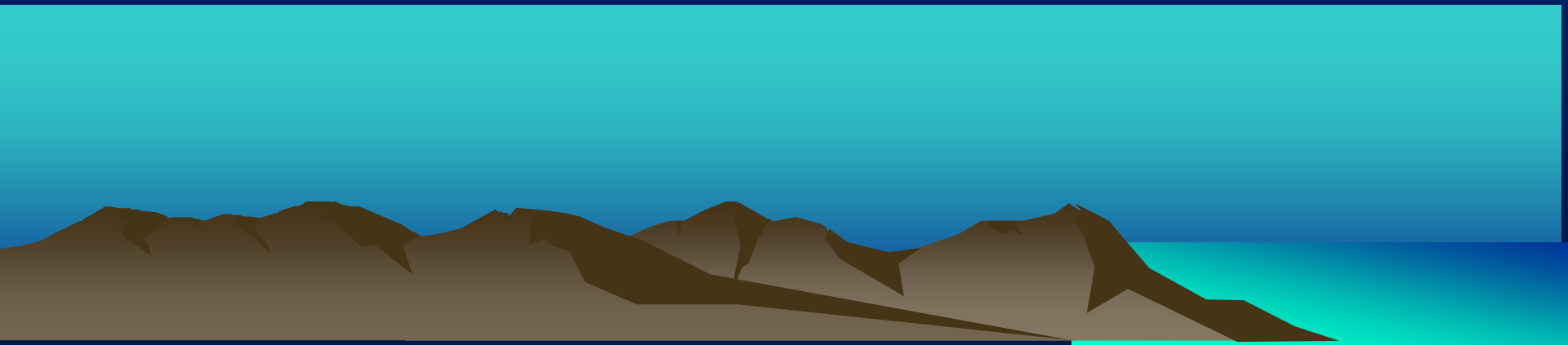
3. ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีตัวแทนทำการแทนตน จะขอให้ตัวแทนออกใบกำกับภาษีแทนก็ได้ แต่ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีฯ กำหนด

4. ผู้ทอดตลาดที่ขายทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียน

รูปแบบของใบกำกับภาษี มี 2 รูปแบบ คือ

1. ใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบ
2. ” แบบย่อ

ใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบ (ม.86/4)

1. คำว่า “ใบกำกับภาษี”
  2. ชื่อ ที่อยู่ เลขประจำตัวผู้เสียภาษี ของผู้ออกใบกำกับภาษี
  3. ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ซื้อสินค้า
  4. หมายเลขลำดับใบกำกับภาษี และลำดับของเล่ม
  5. ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และมูลค่าสินค้า
  6. จำนวน **VAT** ที่เรียกเก็บ ให้แยกออกจากมูลค่าสินค้าอย่างชัดเจน
  7. วัน เดือน ปี ที่ออกใบกำกับ
  8. ข้อความอื่นตามที่อธิบดีฯ กำหนด
-

ใบกำกับภาษีแบบย่อ (ม.86/6)

1. คำว่า “ใบกำกับภาษีอย่างย่อ”
2. ชื่อ ที่อยู่ เลขประจำตัวผู้เสียภาษี ของผู้ออกใบกำกับภาษี
3. หมายเลขลำดับใบกำกับภาษี และลำดับของเล่ม
4. ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และมูลค่าสินค้า
5. ราคาสินค้า ต้องมีข้อความระบุไว้ว่า ได้รวม **VAT** แล้ว
6. วัน เดือน ปี ที่ออกใบกำกับ
7. ข้อความอื่นตามที่อธิบดีฯ กำหนด

การจัดทำรายงานเกี่ยวกับVAT

เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บVATให้ถูกต้อง ผู้ประกอบการ
จดทะเบียนมีหน้าที่ต้องจัดทำรายงานประเภทต่างๆ ดังนี้

1. รายงานภาษีขาย
2. ” ภาษีซื้อ
3. ” สินค้าและวัตถุดิบ (เฉพาะกิจการขายสินค้า)

- **รายงานภาษีขาย**

เป็นรายงานเพื่อบันทึกจำนวนภาษีขาย ที่ได้เรียกเก็บหรือพึงเรียกเก็บ จากลูกค้า ในแต่ละเดือนภาษี

- **รายงานภาษีซื้อ**

เป็นรายงานเพื่อบันทึกจำนวนภาษีซื้อ ที่ถูกเรียกเก็บหรือพึงถูกเรียกเก็บจากผู้ประกอบการจดทะเบียนรายอื่น ในแต่ละเดือนภาษี

- **รายงานสินค้าและวัตถุดิบ**

เป็นรายงานที่กำหนดให้ผู้ประกอบการจัดทำขึ้นเพื่อแสดงปริมาณ สินค้าและวัตถุดิบที่ผู้ประกอบการ มีอยู่ ได้มา และจำหน่ายไปเนื่องจากการขายสินค้าหรือการผลิต

ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการและนำส่ง VAT ใ้แก่

1. ผู้ประกอบการจดทะเบียน
2. ผู้นำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ
3. ผู้ที่จ่ายเงินค่าสินค้าหรือบริการให้แก่
  - ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักร ซึ่งเข้ามาประกอบกิจการเป็นการชั่วคราว
  - ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการในต่างประเทศ และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร
4. ผู้รับโอนสินค้าหรือบริการที่ได้เสีย VAT แล้วในอัตรา 0
5. ผู้ขายทอดตลาด ซึ่งได้ขายทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียน

ประเภทของแบบแสดงรายการและแบบนำส่ง VAT

1. แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม

1.1 แบบ ภ.พ. 30 ใช้สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียน

1.2 แบบใบขนสินค้าขาเข้า ใช้สำหรับผู้นำเข้าที่มีหน้าที่ เสีย
VAT

1. แบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม

- แบบ ภ.พ. 36 ใช้สำหรับผู้มีหน้าที่นำส่ง VAT

กำหนดเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการและการนำส่งVAT

1. การยื่นแบบ ภ.พ. 30 ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องชำระหรือขอคืนในเดือนภาษีใด ให้ยื่นภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป
2. การยื่นแบบใบขนสินค้าขาเข้า ให้ยื่นใบขนสินค้าขาเข้า และชำระVATพร้อมกับการชำระอากรขาเข้า
3. การยื่นแบบและนำส่งVAT ในกรณีอื่น

การประเมิน (ม.86/6) และอุทธรณ์ (ม.88/5)

1. สำหรับผู้ประกอบการ

ก. 2 ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบ

ข. 2 ปี นับแต่วันยื่นแบบ ในกรณีที่ยื่นพ้นกำหนด แต่ไม่เกิน 10 ปี
นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบ

ค. 10 ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบ ในกรณีที่ไม่ได้ยื่น
หรือยื่น โดยแสดงมูลค่าฐานภาษีต่ำกว่าจริงเกินร้อยละ 25

2. สำหรับผู้นำเข้า 2 ปี นับแต่วันยื่นใบขนสินค้า

3. สำหรับผู้มีหน้าที่นำส่ง 2 ปี นับแต่วันพ้นกำหนดนำส่ง

ทั้งนี้ จพง.ประเมินอาจขออนุมัติอธิบดีฯ ทำการประเมิน

ภายใน 5 ปี ได้

ภาษีธุรกิจเฉพาะ (Specific Business Tax)

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะ มีองค์ประกอบอยู่ 3 ประการคือ

1. เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล หรือ นิติบุคคล
2. ประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ
3. ประกอบกิจการในราชอาณาจักร

กิจการที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ (ม.91/2) ได้แก่

1. การธนาคาร
2. การประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์
3. การรับประกันชีวิต
4. การรับจำนำ
5. การประกอบกิจการ โดยปกติเยี่ยงธนาคารพาณิชย์
6. การขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไร
7. การขายหลักทรัพย์
8. การประกอบกิจการอื่นตามที่กำหนดโดย พ.ร.ฎ.

2680/2549

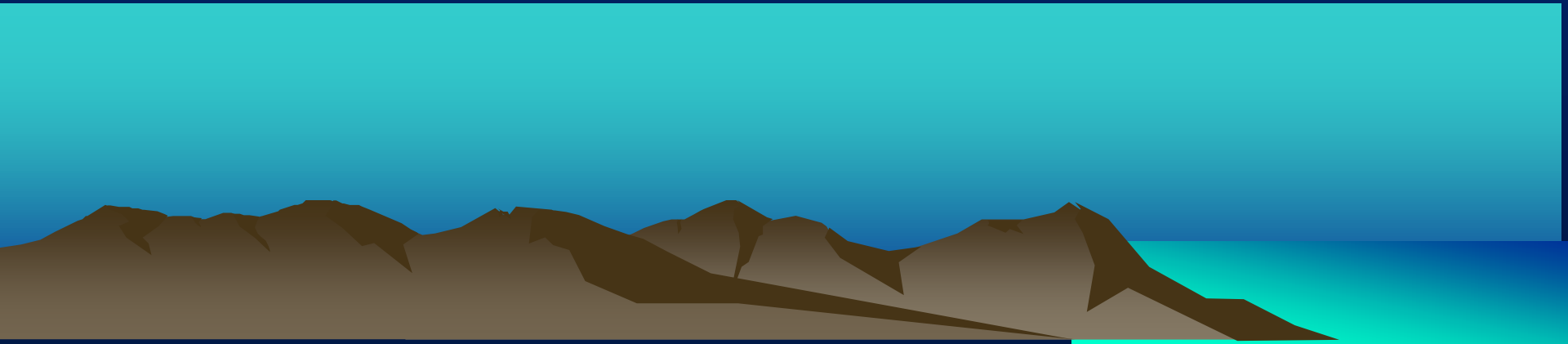
อสังหาริมทรัพย์ที่โจทก์โอนให้แก่กรมทางหลวง โจทก์
จำเป็นต้องมีไว้ใน การประกอบกิจการเพราะใช้ทำสำนักงานและ
โรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์จำหน่าย ไม่ใช่มีไว้เพื่อขาย ประกอบกับ
การที่โจทก์ถูกเวนคืนไม่ใช่การ โอนโดยเจตนาหรือเพื่อประโยชน์
ในกิจการของโจทก์ ย่อมไม่เป็นการขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็น
ทางค้าหรือหากำไรที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๕๑/๒

(๖) แห่ง ป.รัชฎากร

“กิจการซื้อและขายคินหลักทรัพย์”

หมายความว่า กิจการที่มีการตกลงกันระหว่างผู้ซื้อหลักทรัพย์ และผู้ขายหลักทรัพย์ว่า ผู้ซื้อหลักทรัพย์ตกลงซื้อหลักทรัพย์จาก ผู้ขายหลักทรัพย์ โดยผู้ซื้อหลักทรัพย์จะขายคินหลักทรัพย์ใน อนาคตตามกำหนดเวลา และในราคาที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้า

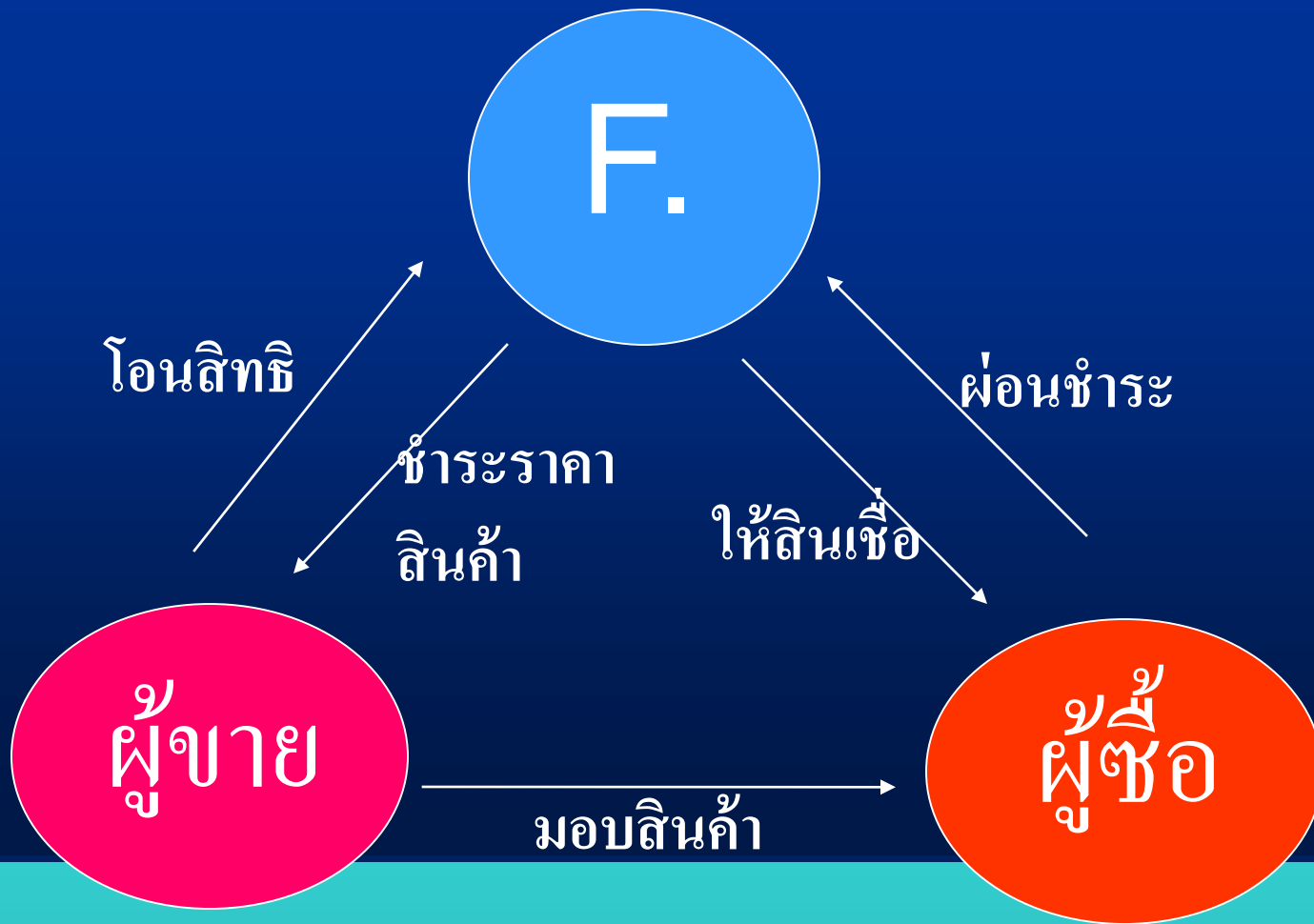

“ธุรกิจแฟ้มเตอรืง”

หมายความว่า ธุรกิจที่ผู้ขายสินค้าตกลงจะโอนทรัพย์สินที่จะได้รับจากการชำระหนี้จากผู้ซื้อสินค้า ให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจแฟ้มเตอรืง โดยผู้ประกอบการธุรกิจแฟ้มเตอรืงตกลงจะให้สินเชือซึ่งรวมถึงการให้กู้ยืมและการทดลองจ่ายแก่ผู้ขายสินค้า และรับที่จะดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (ก) จัดให้มีบัญชีทรัพย์สินที่จะได้รับจากการรับชำระหนี้
- (ข) เรียกเก็บทรัพย์สินที่จะได้รับจากการชำระหนี้
- (ค) รับผิดชอบในหนี้ที่ลูกหนี้ผิดนัด

- กิจกรรมเฉพาะอย่างที่ไม่เกี่ยวเนื่องโดยตรงกับ
กิจกรรมที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ จะต้องเสีย
ภาษีมูลค่าเพิ่ม (ไม่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ)

เช่น ผู้ประกอบการค้าที่ดินและบ้านจัดสรร นอกจาก
ประกอบกิจการดังกล่าวแล้ว ยังประกอบกิจการ ขายเครื่อง
ตกแต่งบ้าน และให้บริการรักษาความปลอดภัย ด้วย

- กิจกรรมค้าที่ดินและบ้านจัดสรร (เสียภาษีธุรกิจเฉพาะ)

- กิจกรรมขายเครื่องตกแต่งบ้านและกิจการให้บริการ
รักษาความปลอดภัย (เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม)

- กิจกรรมเฉพาะอย่างที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจกรรมที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ แต่มี พ.ร.ฎ. กำหนดให้เป็นกิจกรรมที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

เช่น พ.ร.ฎ. ฉบับที่ 246 กำหนดให้กิจกรรมเฉพาะอย่างที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจกรรมที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ เป็นกิจกรรมที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม มีดังนี้คือ

1. การให้บริการเช่าสังหาริมทรัพย์
2. การให้บริการใช้บัตรเครดิต
3. การให้บริการที่ปรึกษาการลงทุน
4. การให้เช่าซื้อทรัพย์สิน
5. การให้บริการนายหน้าและตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์
6. ” จัดจำหน่ายหลักทรัพย์
7. ” อื่นที่เกี่ยวข้องโดยตรง และไม่มีฐานภาษีธุรกิจเฉพาะตามที่กำหนดไว้

การยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ

1. กิจการที่ด้รับยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ

- กิจการของธนาคารแห่งประเทศไทย
- ” สหกรณ์ออมทรัพย์
- ” การเคหะแห่งชาติ
- ” บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2. รายรับที่ไม่ต้องนำไปคำนวณเพื่อเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ เช่น

- ธนาคารพาณิชย์ที่ประกอบกิจการวิเทศธนกิจ ด้รับยกเว้นภาษี เฉพาะส่วน
รายรับที่เกิดจากการประกอบกิจการวิเทศธนกิจ
- กรณีการค้าอสังหาริมทรัพย์ ให้ยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ ดังนี้
- กรณีที่ผู้จัดสรรโอนทรัพย์สินที่เป็นสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะ ให้แก่
นิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร
- กรณีโอนอสังหาริมทรัพย์ให้แก่ สภากาชาดไทย

ฐานภาษีและอัตราภาษี (ม.91/6)

กิจการ	ฐานภาษี	อัตราภาษีร้อยละ
1. กิจการธนาคาร	ดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม	3.0
2. การรับประกันชีวิต	ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ	2.5
3. โรงรับจำนำ	ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม	2.5
4. การค้าอสังหา ฯ	รายรับก่อนหักรายจ่ายใดๆ	3.0
5. การขายหลักทรัพย์	”	0.1
6. การซื้อและขายคืนหลักทรัพย์	กำไรก่อนหักรายจ่ายใดๆ	3.0
7. ธุรกิจแฟ็กเตอริง	ดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม	3.0

ธุรกิจที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะจะเสียภาษีโดยคำนวณจาก

$$\text{ฐานภาษี} \times \text{อัตราภาษี} = \text{ภาษีธุรกิจเฉพาะ}$$

และต้องเสียภาษีส่วนท้องถิ่นอีกร้อยละ 10 ของจำนวน
ภาษีธุรกิจเฉพาะดังกล่าว

บริษัท ก. ประกอบกิจการจัดสรรที่ดินขาย ในเดือน
มิ.ย.59 มีรายรับจากการขายที่ดิน (ก่อนหักรายจ่าย) เป็นเงิน
1,000,000 บาท แต่ที่ดินมีราคาประเมิน 600,000 บาท นอกจากนี้
ได้ยกที่ดินให้ นาย ข. 1 แปลง มูลค่าตามราคาประเมิน 500,000
บาท

บริษัท ก. จะต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ดังนี้

รายรับจากการขายที่ดิน	1,000,000 บาท	
		+
ยกที่ดินให้บุคคลอื่น	<u>500,000 บาท</u>	
รวมรายรับ	=	<u>1,500,000 บาท</u>

เสียภาษีธุรกิจเฉพาะในอัตราร้อยละ 3	=	45,000 บาท	
			+
เสียภาษีส่วนท้องถิ่นอีกร้อยละ 10	=	<u>4,500 บาท</u>	
รวม		=	<u>49,500 บาท</u>